

[Ernst Christiansen.]

konventionerne sikrer både modstandsfolk, frihedskæmpere og civile borgere. Jeg henstiller, at man tager denne tanke op til overvejelse.

Jeg skal iøvrigt udfra den opfattelse, at det her drejer sig om et humanitært arbejde af betydelig værdi, på mit partis vegne anbefale ratifikationen af disse konventioner til vedtagelse.

Henry L. W. Jensen: Angående disse fire konventioner kan jeg i lighed med den højtærede udenrigsminister fremhæve, at den danske delegation har gjort et stort, dygtigt og meget omfattende arbejde ved behandlingen af konventionerne om indførelse af en mere humanitær retsopfattelse og større krav om en humanitær behandling under krigsforhold — andre forhold er iøvrigt også medtaget i konventionerne, selvom de ikke er endeligt afgjort —, under borgerkrig, indre uroligheder og kolonikrige. Til grund herfor ligger den betragtning, at der skal tages hensyn til folkeretten, når civile personer og andre kombattanter er inddraget i krigshandlinger.

Disse konventioner betyder en udvidelse af de humanitære bestemmelser i folkeretten. Der er i den sidste af konventionerne medtaget regler om beskyttelse af civile personer i krigstid, ved hvilke bestemmelsers udformning man har lagt oplevelserne herhjemme under krigen til grund, og der er opnået beskyttelse for de hjemlige styrker, der kæmper, om jeg så må sige indenlands, og ikke er regulære i den forstand, at de er soldater — selv partisaner får en vis beskyttelse —, altsammen noget, som betyder et langt skridt frem med hensyn til behandlingen af både krigsfanger og civile fanger.

Jeg skal derfor på mit partis vegne anbefale ratifikationen af konventionerne til hurtigt vedtagelse.

Malchau: Man må anerkende det initiativ, der er taget, og de bestræbelser, der er udfoldet ved udformningen af disse fire konventioner, som jo er vedtaget på den diplomatiske konference i Genève. Konventionerne betyder en afgjort forbedring i sammenligning med eksisterende aftaler på dette område.

Den ene konvention, nemlig den om beskyttelse af civilpersoner i krigstid, er jo ny, medens de øvrige tre konventioner fremtræder som revision af gældende konventioner. Når disse konventioner er endeligt

trådt ud i livet, skulle alle under konventionerne hørende, såvel militære i felten som på søen, krigsfanger og civile, være sikret al den beskyttelse, der er mulig, og som også er fornøden for en forsvarlig behandling. Det er naturligvis altsammen under den forudsætning, at de vedtagne bestemmelser overholdes og føres ud i livet efter konventionernes bogstav og ånd, og det kan man måske nok efter indhøstede erfaringer have en smule tvivl om vil ske i alle tilfælde. Det er imidlertid min opfattelse, at for et land som vort vil sådanne aftaler alligevel i den givne situation kunne være af uvurderlig betydning, selvom konventionernes indhold måske ikke i et og alt tilfredsstillende vore ønsker.

Konventionerne er jo underskrevet, og vi skal naturligvis også vedtage dem i den form, hvori de er affattet. Jeg vil blot ved denne lejlighed have lov til at udtale min tilfredshed med bestemmelserne vedrørende medlemmer af den civile modstandsbevægelse, som under visse forudsætninger skal kunne behandles som krigsfanger. Men her kan det måske, som også vedrørende andre enkeltheder i konventionerne, blive nødvendigt at undersøge, om der nu også er overensstemmelse imellem disse konventioners indhold og dansk lovgivning på det pågældende område. Jeg vil iøvrigt gerne udtale håbet om, at vi aldrig skal komme i den situation, at det bliver nødvendigt at anvende bestemmelserne i disse konventioner.

Jeg ser af betænkningen fra det andet høje ting, at den højtærede udenrigsminister har oplyst, at man er trådt i forbindelse med Norge og Sverige vedrørende fortolkningen af konventionerne, og hvad der ellers skal foretages, efter at disse er ratificeret, og ligeledes, at den danske regering vil opfordre den norske og den svenske regering til at sende et udvalg af sagkyndige til København for at forhandle med et dansk udvalg om konventionerne og også om, på hvilken måde kendskabet til disse bedst kan udvides i befolkningen. Jeg er tilfreds med disse udtalelser og kan kun ønske, at kendskabet til disse konventioner vil blive udbredt på den mest effektive måde.

Som det er fremhævet af de øvrige talere i dag, er der ingen grund til her at gå i enkeltheder; mit parti kan tiltræde disse konventioner, og jeg anbefaler dem til hurtig og velvillig behandling her i tinget.

P. N. Petersen (Røjle): Overalt, hvor der er mulighed for at tilvejebringe et retsgrundlag mellem de forskellige folkeslag og lande indbyrdes, bør vi selvfølgelig støtte